

да употребаваме била, които си говори народ-
джтъ, защо по добрът е една десѣтка чюжди дѣ-
ли, колкото такива дярджини. Ако ли искамы да
покажемъ изъ теа, че нашѣтъ ѡзыкъ е чисто Слов-
енскій, то е напѣсто, за него редъ по добрът
щемъ сполучимъ, га пишемъ чисто Български, както
говори народжтъ, тогава мы не щемъ да имамы
потрѣбъжъ отъ другы Слов. нарѣчїа, а тѣ щѣтъ
са помагатъ отъ насъ, и на всѣтъ ще бжде на-
шѣтъ ѡзыкъ зинава, защо нашето нарѣчїе е една
първинна на всѣтъ други.

Надѣваме са изъ теа що казахмы за Ракно-
писаньето ни да ѹпѣти щюгодѣ нашѣтъ ѹчени на
по добро. И защото отъ какъ извадихмы първомъ
нашѣтъ Словницъ, иѣкон си ны почѣтоухъ да иѣ
разгледатъ, стрѣва ни са да смы дѣжжи по Кни-
жбенихъ редъ да имъ отговоримъ иѣщичко. Отъ
тѣ писателъ първомъ г. В. Дриловъ, Богъ да го
прости, подкани са въ иѣговѣтъ „Мысли за
сегашното Българско ѹченїе“, да ка-
же, че та Словница была направена по г. Восто-
ковѣтъ Грамматическы прѣвила, приложени при О-
стромѣрското Ев. коѣто да не бѣтѣ ни четѣнтѣ си
неразковно, казвамы каквѣ мы си иѣ написухмы
по народнихъ изговоръ и са поѹпѣтихмы иѣщичко
отъ Грамматическитѣ прѣвила на г. Копитарѣва-